

וסעד רון הוסמחה לנכח אסטר דורשצון לוינסקי שלי
 רבביל הכל הוסמחות לבר כהנים שרע בלשמה ואמסריו. אלא
 ששדא מצד אסטר הוצאת שרע לבלשמה אסטר הוצאת
 החרור בשנים אחרונים ודע אסטר הוצאת אסטר הוצאת
 דרע ופסא מותר לבריק הוה אם נסמס ויטב לחרור
 לחליל מסתם דלא ותי הוצאת ו' לבטלה כיון דהוה
 לחחרור לשא אשה וחרור וצור לומר משום שלחוצא
 בידים וכלים אכא אסטר אחר מקרא דלא תחא
 דודישיש תנא רבי ר' יעשעאל בונה דף י"ג לא תחא
 כד נחאין כיון כיון רביל לצור ודע הוה אסטר
 מצד עצמו הוה לא תחא אף לצור לשא אשה
 מצד וחרור אסטר לא רבן כיון אלא
 פערדין העצור רב יוסק תאבי חליל שפציצין עיי
 תחת תוספת אבי פוקרי וחרור בשנים שזאמסר
 הוה תא רק מרן הוצאת דע לבטלה שבאב שדא
 לצור לשא אשה אין לא לבטלה וחרור.

ונמצא שם את לוויצא הועד כדי לזר בקשר
האשה להיליד אף שאין לה לבטלה אסור לוויצא
הידיים מצד אסור זה הנאץ כד וברגל אף עצי
ההתחלות לאו הוא דבר קטע להרבה אנשים ותרקטשה
בראש דלאו כ"ע בדיילי להיליד הוא ונבנות והמאט
אצוי פוקר לא בקייאנו בוה, אצל הוא רק הוה שאין
לו אשה, ונעוברה דידן שיש לו אשה וזר יכול
לפגוע בהאשה וזר לבטלה כדאיתא במכילת בות הוא
מפגעים בפגעים רחוקת מביתו וזר האסור בות ל"ד
הנאץ שמתעבר כד שמתעבר מהו לא הוי
לפגוע בהאשה, וזר לבטלה וזר לבטלה אסור
לפגוע אברו לפגים האשה ואחור מקום כדד תחשבו עם
אשתו ונכשיריש שווער מחילל צאת יצאה וזרה לזר
לזכורה כמו שיאמר לו הורפא הורפא יקח וזר זה
הירידוק למעלה המזר הודם ואם צור לשנים וקלשה
מפגעים יעמוד זה בשמים וקלש ברות זה אשתו ואם
סותר להדיין זה כשיצאש הוועד כולכסים שילש על
האבר פגעת תשישן שמש ברהים, דאף שזר דבר
הוא צוהר וזר האצות וזר לבטלה שבאח שוואר
אזרחות כד שמתעבר לכא אסור זה, אך שפטיש שלא
סתר להדין והמלא היה גם אסור מדידות לבטלה

177

מגשה פרייטשטיין

מיוחדים אחריו יש לאסור גם בזה כיון שאיננו מיוחד

לאחר אחד הדיו ג'צ' בבלל בני ערסבת שובתא שם
 רציתא, או שכינ שותא נחשב כן של עשירי נחשב
 לרובא ואינו בבלל זה רבני ערסבתא הוא רצ' בארן
 דערבא של מי אמר מאה דנפעה בחור רצח לעשני
 דמפרשיה בגדיה דף כ' ואר לור'ץ שם שרי' שראו
 רעילא כמה בנא' ציב אפשי סטורב כרשיי שאי
 לאשאה לחתובל משני אנשי' ואר' הוא ג'צ' רק משום
 שאלא ידע של מי הוא, ואר לובא דאה ממה שלא
 אסתר בלמי, דאצא בינייהו בנאו עליה שנים בלילה
 דמחר דאא בלא זר אצא אסור ונות דמחר שייחור
 דמחר וארן שייך לומר אליבא דיהה מותר ובאחר
 עפרור ובאו עליה ב' אנשי' לענין תולד ארן נחש
 דאצא דע'צ' כשר תולד בין שותא ספק בין שותא
 דדארי של שנייהו לענין כשנתערב דער של שני אנשי'
 דירעום דאבאטי לא אמר שאצא בינייהו משום דהא
 מלתא דלא שפרא כלל, רצ'צ' לדיא אליבא דחסי'.
 ויתכן ע' לוסתפק דירידה בשני הונים שבו' על אשה
 אחת פניה בלילה אחת אם משתפין אותו מדין
 כחובה לשפואר ביחבא דף ק' ואפסי כחיה דברמי' לא
 ספסי' מא'צ' רבשי' ארין שצני מיוחד לאחד, או אפיו
 משכ'צ' מוחם אחריו דואר לשדיום נחשב מוחם אחרים
 ויתא' כח כשר רצ'צ' לדיא.

הנהגה אחת, יש בורע שלו כח החרוה תולק גדרו
אחר חסור למת הצורך להריון שיש עצה שיחזק
בורע של משנים ויחלשה פמנים, ולפנים יש שרצי
בהא מצד שחור במעט כח החרוה לו גניעין חלול
החרוה יש עצה שפועל בהשפעה חתוכה אף מרע של פנים
החרוה צריך לרע שחזור להוציא רוע עיי שחור
ידים וכלים שמצאצאן הרופאים אף שחור בנקום
עקבר ולי. הוא חיוג בנקמה דף עיי דאך במקום
שלישית אסור הוצאת רוע משום שחור לצורך להחזיר
למשל אשה שלב כזי הוי לבסוף אסור להוציא
לשעשע משום ידדים וכלים, ובנקם הגד ונסמ דאם
דברה הילכ עקביוג הושבר רב יוסף דהוא עיי שניחור
החטא חמטא דשערי ארי פוקירי וראיי עיי שעקבדר
לפניו בגוי צבוקיוג החרוה בגנים החרוה הוי יכולי
לרע שחור אלאם דאסור אלא דאך
דאך חתובלום שחור. ואף דאסור הוציא חסר
אסור לאו בהריון מקרא ונשכרת מכל דבר רע כדי
לשלא יבא לרע חסור שחור אסור הוצאת דני

החיד נמנה. וכן יש להחזיר בשעת הדחק גורל
הנמצאים נאמן בפרשיות ליד, לירוק להאשה
בשעה זרע של נכרי דמא, ומטוב שאר סום זרע
יש להחזיר זרע נכרים כי רוב אזל שמצאין
דועם לזה הם נכרים, לכן מה שהצדקה זה רוב
העקרים הרי ביחוד בהצאן זרע שהוא רוב אסור הרי
אין לחשוב חלק גדול מירשאל מעטין זה אלא רק
אשר שאנם שומרי תורה שכל זה הוא מעטא דמעטא
מישראל? ויש למיזל בתר רובא שהם מנכרים ואם
לאפשר להוציא בדרך שיהא של נכרים טוב לשרא
על זה.

ונדו שרובו נאצור הפוסלים בשם ספר מנחם
מש"ב שחילק לבת ישראל לתפוקד צננה לחנות
שחילק שחיתות שהנצור והואים הם זדרים בליטא
השאר אז שחיתות לנות כלל והאנצל דוא מצד שמא
השאר אחוזה נמתי. וכלא רשות להנצל יש אסור שמד
שעבודו להנצל ונשוא מעוברת א"א לנצל לחוקר
לה הרבה פלגים כשרואו וגם שאנו דואר ליות
הנשואים כפי שצריך בוקשמש אשה מעוברת וגם
שצריך צ"ח הוצאה מדרה שסאר לה ליות ל
הוצאה יציה של העבור מדרה והוצאת חיל אכל
הוצאות הנצל והנפגעים ההם יש להנצר אכל דוקא
מדרה של נתי.

(וכח שהובא שם גם) מנחת דודאל בשם ר' זכר
לחיותה ששכר דודאל האמטני הוא מנחת משום דודא
דודאל מנחת אמר ששום נחתא בנא, הם דברי הנל
דאף דודא מל שדוא מנחת הוא אף האמטני שדוא לום
עוד צר אלז נענע דודא ששום נעשה הנחת
דאמור ואלא פנחמנחא אמטני דאמנחא פלר
דאמטני על בוחנני נביא דאשע' דאליעזר.

ומבטלה. בימי שורע טען לא יועיל לכפרם אלא
ברמותו להשקיע דמיון אסור מנעם והצאת דרע
ובליהם שאסור להוציא ורע שלא ע"י ביאה
הצאנה ורק שאין דרע דמיון להוליד אצ"ל זה היות
הוצאתו ורע שלא במיעו אשמו אף ע"י דמיון וליה
בלבד.

[illegible][illegible]

והיו זקוקים אחר מפורש לאיסור בשר וי"ל יסור
בשר"ק סעי' שובא חמש ה"ד פ"ג בהר"ח סמ"ק
ששאלה שאלה לזכור מלשונות אסורות ששכח עליהן
איש אחד פ' חתנבר משכח דע של חז"ל, ה"ר חזון
שסבור לראשון לחתנבר חזון של אחד אפילו שאל
בביתא שחולד בשר. אבל מבין שנתעס מפורש שם

בג"ש סימן א' ס"פ"י, יש להחליט בורע על גבירי
שכינו שיהיה יהיה ישראל כתי שטאמ ישראלית און
לחוש כלום דאין לי יום להאב תמכר און אם היה
באה רשע וכשיצא דרך בזה אלא תמכני.
ואם לא פק שטא על הנכר תרעה בתוך ג' חודשים.
ולחיות את כל הנכר בעתה המרשע תמכנה ג'
חודשים. ואם הורשע אחרים שלא אשר תרשע

[illegible]